

като запрѣтилъ на конницата си да отговаря съ стрѣлба на стрѣлбата на германцитѣ, понеже искалъ да нѣма и сѣнка на несправедливостъ отъ негова страна. Високомѣрието, нахалството и коварството на Ариовиста силно възнегодували Цезаревата войска и още по вече усилили ревността ѝ за бой.

Слѣдъ два дни Ариовистъ поискалъ ново свиждане или поне испращане на едно довърнено лице за продължение на почнатитѣ прѣговори. Цезарь нѣмалъ никакво намѣрение да се явява отново лично на свиждане, нито да излага на опасностъ нѣкого отъ римлянитѣ; но, като не искалъ рѣшително да откаже на Ариовиста, той му испратилъ Валерия Процилла, родомъ галлъ, но по звание римски гражданинъ, и Меттия, който ималъ връзки съ Ариовиста по случай на гостоприемство. Но щомъ тѣ пристигнали въ лагера на германцитѣ, Ариористъ ги обявилъ за съглѣдатели и ги затворилъ въ окови.

Въ сѣщия день той снелъ лагера си и го расположилъ въ политѣ на една планина, на разстояние 6 мили (9 версти) отъ Цезарева лагеръ. А на другия день пакъ го снелъ и, като миналъ покрай и прѣдъ очитѣ на Цезаревата армия, расположилъ се на 2 мили (около 3 версти) отъ нея, въ тила ѝ, за да може да ѝ прѣсича подвозанието на хранитѣ, които подвоявали секванитѣ и едунитѣ. Таквъ родъ расположение и цѣль на Ариовиста не били лишени отъ искусство, но движението му прѣдъ очитѣ на Цезаревата армия го излагало на опасностъ да бжде атакуванъ и разбитъ въ време на похода. Цезарь му позволилъ обаче да мине безпрѣпятствено, и странно, непонятно изглѣжда, какъ тѣй не се воспользвалъ отъ толкова удобния случай да разбий герман-

цитѣ въ туй време, когато тѣ се движили и, обрѣменени отъ обозитѣ, вѣроятно вървяли много или малко въ безрѣдища. Това е толкозъ по малко обяснимо, защото въ слѣдующитѣ 5 дни той постоянно всѣки день строилъ армията си въ боенъ рѣдъ прѣдъ лагера си и прѣдлагалъ на Ариовиста бой, но той не го приемалъ и не излизалъ отъ лагера си, като се ограничавалъ съ частнитѣ дѣйствия и нападения отъ страна на 6.000 души отъ конницата си, при всѣки отъ конницитѣ на която се намиралъ по единъ легкъ, пѣргавъ и много бързъ на бѣгъ, пѣши войникъ, както за това се каза по горѣ. Въ този родъ дѣйствия германцитѣ имали голѣмо прѣимущество надъ римлянитѣ, и Цезарь, опасавайки се да бжде лишенъ отъ храна, намѣрилъ за необходимо да въстанови и обезпечи съобщенията си съ секванитѣ и едунитѣ. За това, като построилъ армията си въ 3 линии, той миналъ въ боенъ рѣдъ покрай и прѣдъ очитѣ на Ариовистова лагеръ и на 600 крачки (около $\frac{1}{2}$ верста) въ тила му, на една згодна мѣстность, почналъ да строи съ войскитѣ отъ 3-та си линия, подъ прикритието на 1-та и 2-та линии — малкъ укрѣпенъ лагеръ. Ариовистъ испратилъ около 16.000 души пѣхота съ всичката си конница да въспрѣпятствува на работитѣ; но Цезарь ги отблъсналъ и, като оставилъ въ укрѣпения лагеръ 2 легиона съ часть отъ спомагателнитѣ войски, съ останалитѣ 4 легиона се върналъ въ прѣдишния си голѣмъ лагеръ. По таквъ начинъ Ариовистъ, който ималъ намѣрение да отрѣже на Цезаря съобщенията и подвоза на хранитѣ, самъ се видялъ заобиколенъ отъ фронта и тила отъ Цезаревата армия.

На другия день Цезарь извелъ войскитѣ си отъ двата лагера и, като се построилъ въ боенъ рѣдъ, прѣдло-